

ДОБРИ ЖОТЕВ
СВАДА МЕЖДУ МЕНЕ И МОЯ
ПАСПОРТ

chitanka.info

*Разсърди се моя паспорт,
отвори корици и рече:*

*„Какво ме натикваш така,
където ти скимне?
Я виж на какво заприличах!“
„Спокойно — отвърнах му аз, —
ще те подменя и готово.“*

*Но той се разсърди по-страшно,
облеци печати
и злобно додаде:
„Не е толкова лесно това —
във фотото чака те чакане,
в паспортното чака те чакане!
Това да не ти е например
да речеш да се раждаш?“*

*„Да, вярно“ — опомних се аз.
„Да, вярно“ — присмя ми се той.
И още по-дръзко нападна:
„Какво си представяш, нещастнико?
Без мен закъде си?“
Едвам се сдържах да не крясна
и рекох през зъби:
„Я млъквай,
книжленце невзрачно!“*

*Изстъпи се моят паспорт,
размята дузина листа
и блъвна ругателна серия:
„Книжленце невзрачно! Така ли?
Забравил си нещичко ти.
Какво пък наричам те Ти.
Навсякъде, дете да идеш,*

доказваш чрез мен, че си Ти.
Във превод буквален то значи
не вярват на теб, а на мен!
И още по-точно — то значи,
че Аз между впрочем съм Ти!

Книжленце невзрачно, нали!
Забравил си, драги, комай
че аз съм вещественна видимост
на твоята жалка невзрачност.
Защото ти всъщност си склонен
към доста невзрачни деяния.
То инак кому ще е нужна
подире ти моята диря?“

Замерих го с някаква ваза.
Той скочи встрани и завика:
„Да, аз съм, така да се каже,
маскирано твое признание,
че ти си субект подозрителен,
че ти си далеч от човека,
какъвто се смяташ!“

Запуших уши... и навън.
Не знам как съм тичал, но някой
със знак на ръкава ме спря:
„Паспорта ви моля!“
„Остана във къщи!“
„Така ли? Ще видим! Ще видим!
Елате с мен!“

Огледах се жално за помощ.
В площада тълпяха се хора
с очи към небето,
където летеше звезда —
изпробваха „Космос 1200“.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.